

l'Estat competència en matèria de pesca marítima, sense perjudici de les competències que en l'ordenació del sector pesquer s'atribueixin a les comunitats autònomes, i marina mercant.

2. Constitueixen normativa bàsica en matèria de pesca marítima els articles 1, 3, 5.4, 6.3, 7 i 9.

Constitueixen normativa bàsica en matèria d'ordenació del sector l'article 2, excepte l'apartat 4; els articles 4 i 5, excepte els apartats 2 i 4; els apartats 1 i 4 de l'article 6; l'article 8 i la disposició addicional única.

Constitueixen normativa bàsica en matèria de marina mercant els articles 1, 2.4, 3, 5.2, 6.2, 6.3 i 9.

Disposició final segona. *Habilitació reglamentària i facultat de desplegament.*

1. S'habilita el Govern perquè, en cas que sigui necessari, pugui regular futures actuacions de regularització o actualització de les inscripcions en el Registre de vaixells i empreses navilieres, així com del Cens de la flota pesquera operativa d'embarcacions de pesca.

2. S'autoritza el Govern i, si s'escau, els ministres de Foment i d'Agricultura, Pesca i Alimentació perquè, en l'àmbit de les seves competències, dictin totes les disposicions o actes que siguin necessaris per al desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 22 de juny de 2007.

JUAN CARLOS R.

La president del Govern
en funcions,

MARÍATERESA FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ

12351 LLEI 10/2007, de 22 de juny, de la lectura, del llibre i de les biblioteques. («BOE» 150, de 23-6-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

S'inicia el segle XXI amb una nova concepció i definició de la lectura i del llibre. Durant segles, el llibre ha mantingut un format singular i únic, de la mateixa manera que es definia la lectura com l'exercici lector que realitzen els individus sobre els continguts del llibre. En l'actualitat, es concep la lectura com una eina bàsica per al desenvolupament de la personalitat i també com a instrument per a la socialització; és a dir, com a element essencial per a la capacitació i la convivència democràtica, per desenvolupar-se en la «societat de la informació». La ciutadania, a través de nombrosos mitjans i recursos, rep abundància

d'informació; però, en aquest context, és necessari disposar de l'habilitat necessària per transformar la informació en coneixements, i aquesta capacitat s'aconsegueix gràcies a l'hàbit lector. Només d'aquesta manera els ciutadans poden aspirar a participar i gaudir en igualtat de les possibilitats que ofereix la «societat del coneixement»: llegir és triar perspectives des de les quals es pugui situar la nostra mirada invitant a reflexionar, a pensar i a crear.

Aquesta Llei de la lectura, del llibre i de les biblioteques neix, doncs, dins el marc que avala la Constitució a favor dels principis que promouen la convivència. Sorgeix com a mesura que atén la pluralitat de matisos que enclou el concepte de «lectura» i com a reconeixement de la diversitat de formats que ofereix el concepte de «llibre». Atès que és necessària una adequació a la nova realitat, és necessari redefinir alguns conceptes essencials, i ampliar-ne el camp semàntic i que s'imposen necessàriament a la nova realitat, objecte d'aquesta Llei.

La lectura, com a procés de descodificació mitjançant el qual una persona comprèn i interioritza el sentit de signes i aconsegueix obtenir informació i coneixement, ha de ser accessible a tota la societat; ha de ser, per tant, un dret que permeti accedir al coneixement a tota la ciutadania en condicions d'igualtat. La lectura enriqueix i desenvolupa la necessària capacitat crítica de les persones; per això després de l'acte de la lectura, a més dels valors cívics que implica, comporta una adquisició d'habilitats que dota els individus dels recursos necessaris per al seu desenvolupament com a persones: la vida quotidiana ha d'estar condicionada per la capacitat lectora que contribueixi al perfeccionament dels éssers humans.

Tanta densitat de riqueses exigeix aprenentatge i esforç per part dels individus, per això es pretén que el gaudi d'aquestes riqueses vagi tan lluny com la biografia completa de qualsevol ciutadà.

Aquesta Llei aspira a recollir els valors insubstituïbles de la lectura i els seus contextos, per tant reconeix i promou les accions tendents a propiciar la seva adquisició i a desenvolupar hàbits lectors, des de tots els ordres i administracions, respectant les competències de cadascuna d'aquestes, a fi que s'aconsegueixi la màxima eficàcia possible i la teleologia desitjable: una societat lectora.

Aquesta acció, doncs, no té data de caducitat, per tant –sigui des del sector públic, tant des d'àmbits culturals i educatius, com des de polítiques socials, o sigui des del sector privat–, es tracta d'una tasca inexcusable que incumbeix a tots. Als països de la Unió Europea s'està prestant gran atenció al foment de la lectura, i el nostre model de referència és el d'aquells països que assoleixen els millors índexs entre la població potencialment lectora. També al nostre país, en els últims anys, la lectura ha adquirit un protagonisme creixent quant a la seva funció i importància. L'Administració General de l'Estat, les administracions autonòmiques i les entitats locals han impulsat, al costat de la col·laboració necessària del sector del llibre, nombroses iniciatives. Així, la inquietud per la lectura ha multiplicat la seva presència en els mitjans de comunicació, fòrums i entitats de diferent signe i ha estat objecte de preocupació i debat en tota la societat, especialment en l'àmbit escolar. La lectura i el seu foment es consideren una eina bàsica per a l'exercici del dret a l'educació i a la cultura en el marc de la societat de la informació, per això diversos plans estenen al seu foment i subratllen el seu interès en la vida quotidiana de la societat, així com el paper fonamental que els mitjans de comunicació, especialment els de titularitat pública, han de tenir en la promoció i el foment de l'hàbit lector i el llibre.

Una de les fites més importants d'aquest debat al voltant a la lectura va ser el produït arran dels resultats de diversos informes d'organismes internacionals, unes dades que qüestionaven la comprensió lectora entre els escolars adolescents espanyols. Però aquestes dades van tenir un efecte positiu, perquè van contribuir a assenyalar

la importància de la lectura com a instrument transversal i determinant per al rendiment escolar. Els resultats dels estudis recents sobre biblioteques escolars han contribuït a una conscienciació sobre la necessitat de reforçar els hàbits lectors a l'escola, per a la qual cosa es requereixen recursos materials i humans, i un plantejament adequat de les funcions que en l'ensenyament poden i han de complir aquest tipus de biblioteques. Des de l'àmbit normatiu s'ha fet un pas d'extraordinària rellevància: per primera vegada, la Llei orgànica d'educació, a l'article 113, recull l'obligació que en qualsevol centre escolar públic hi hagi una biblioteca escolar, recordant que aquesta ha de contribuir a fomentar la lectura i que l'alumnat accedeixi a la informació en totes les àrees de l'aprenentatge com a dinàmica imprescindible per participar en la societat del coneixement. L'accés dels alumnes a la informació ha de comptar amb la garantia d'uns textos adequats en el contingut i en la forma, però també en l'ús correcte del llenguatge. Només si els models són exemplars en la seva ortografia, expressió i gramàtica, els nostres escolars poden adquirir les habilitats requerides a la societat de la informació: comprendre i expressar-se amb claredat. Un text acurat és el millor recurs per als docents i els alumnes.

D'altra banda, el foment de la lectura és un dels millors suports per al futur del sector del llibre espanyol, tant en el seu vessant cultural com industrial. El llibre i el sector del llibre estaven regulats per la Llei del Llibre 9/1975, de 12 març, però gran part dels seus preceptes van ser superats per la nova realitat constitucional, tant per la regulació de drets i llibertats com pel nou marc territorial constitucionalment establert. La Constitució espanyola de 1978, a l'article 44, reconeix que els poders públics han de promoure i tutelar l'accés a la cultura, a la qual tots tenen dret. Aquest article s'ha d'interpretar juntament amb l'article 149.2 en assenyalar que, sense perjudici de les competències que poden assumir les comunitats autònomes, l'Estat considera el servei de la cultura com a deure i atribució essencial, i facilitar la comunicació cultural entre les comunitats autònomes, d'acord amb aquestes i respectant el marc competencial que estableixen la Constitució i els estatuts d'autonomia.

El suport dels poders públics al llibre, com a model d'expressió cultural, es recull explícitament en aquesta Llei, però també es reconeix la tasca dels seus diversos protagonistes. D'una banda, es valora la tasca dels creadors, incloent entre aquests, a més dels escriptors i autors, els traductors, il·lustradors i correctors en l'exercici de la seva funció, sense els quals no hi hauria les obres que prenen la forma de llibre, i sense perjudici de la protecció que regula la legislació de propietat intel·lectual; d'altra banda, es recull la promoció de la principal indústria cultural del nostre país, el sector del llibre, amb un especial reconeixement a la tasca dels llibreters com a agents culturals. Així mateix, també es reconeix que aquest suport dels poders públics al llibre espanyol ha de tendir cap a l'expansió internacional, tradicionalment orientada a Iberoamèrica atesos els nostres vincles culturals i lingüístics, i ha d'aspirar a entrar a tots els mercats i àrees lingüístiques existents. També es manifesta la clara voluntat de protegir i promocionar la diversitat lingüística de l'Estat espanyol, atenent el reconeixement de les diferents llengües oficials.

La regulació sobre la comercialització del llibre i publicacions afins parteix de la convicció que s'ofereix un producte que és més que una mera mercaderia: es tracta d'un suport físic que conté la plasmació del pensament humà, la ciència i la creació literària, que possibilita aquest acte transcendental i únic per a l'espècie humana, que és la lectura. La difusió d'aquestes creacions, el seu valor cultural i la seva pluralitat requereixen una certa garantia tant en el control de qualitat del text, com en la seva comercialització perquè puguin ser accessibles al

major nombre de lectors potencials. Aquests fins són els que persegueixen els sistemes de preu fix o únic dels llibres, d'aquesta manera, es permet la coexistència d'edicions de ràpida rotació i altres de més llarga rotació, i les llibreries poden oferir no només el que és innovador sinó un fons bibliogràfic que faciliti l'accés igualitari i divers a la cultura, tal com exigeix l'esmentat article 44 de la nostra Constitució.

Per tot això, aquesta Llei aposta per un sistema que Espanya manté històricament i que també és clarament majoritari a la Unió Europea. En aquest àmbit europeu, les institucions han reconegut de manera expressa la compatibilitat de les lleis nacionals del preu fix amb el dret comunitari, i el Parlament europeu advoca perquè es dicti una proposta legislativa comunitària sobre el preu fix. Així mateix, els països de l'espai iberoamericà han reconegut i reforçat, per la via legislativa, els sistemes de preu fix.

En aquesta Llei s'ha pretès reforçar aquest principi general del preu fix i s'han establert, amb rang legal, les obligacions específiques dels agents del sector, i fins i tot la prohibició expressa de l'ús del llibre com a reclam comercial per a la venda d'altres productes de naturalesa diferent. Tanmateix, el règim de preus dels llibres de text que preveia el Reial decret llei 6/2000, de 23 de juny, que liberalitza el descompte per als llibres de text, s'estableix ara com una exclusió del sistema de preu fix. L'experiència adquirida aconsella el canvi d'aquest singular sistema de descompte lliure cap a un sistema de preu lliure, que és alhora favorable per al ciutadà, perquè propicia la capacitat d'estalvi de les famílies que es beneficien de la liberalització de preus, i alhora no perjudica el llibreter detallista perquè, en última instància, possibilita la protecció de la xarxa de llibreries, salvaguardant el manteniment d'una oferta cultural diversificada.

D'altra banda, la regulació legal encara vigent és aliena al ràpid desenvolupament tecnològic de les últimes dècades. El sector del llibre i les publicacions afins a Espanya actualment presenta trets clars de maduresa i salut, però alhora s'enfronta als reptes que li plantegen les noves tecnologies i els canvis produïts per aquestes i per altres factors, tant en la dinàmica pròpia del sector com en la del mercat. Per això una de les primeres conseqüències d'aquests vertiginosos canvis tecnològics ha estat la necessitat de proporcionar una definició actualitzada del llibre, una de les metes que aquesta Llei s'ha marcat.

Així mateix, les noves tecnologies de la informació i de la comunicació han influït de manera decisiva en la forma de prestar un servei públic fonamental, com són les biblioteques. El progressiu desenvolupament dels sistemes bibliotecaris a Espanya i l'evolució tecnològica de les mateixes biblioteques aconsellaven redefinir el paper de l'Administració General de l'Estat en aquesta matèria, afavorint, d'una banda, els cursos de cooperació en l'impuls del Sistema Espanyol de Biblioteques i, de l'altra, facilitant la coordinació de les biblioteques de titularitat estatal. Correspon a l'Administració General de l'Estat, en cooperació amb els corresponents òrgans de les comunitats autònomes, la responsabilitat d'obtenir el diagnòstic del conjunt, de manera que es pugui disposar d'una visió global de tots els sistemes, xarxes, consorcis i biblioteques dependents de qualssevol administracions públiques o entitats privades, de manera que els poders públics puguin detectar, en cada moment, mancances i desigualtats, i actuar amb l'objectiu de solucionar-les utilitzant els mitjans que l'ordenament jurídic posa a la seva disposició, exclusivament en el marc de les competències que corresponen a l'Estat.

D'acord amb tot això, aquesta Llei de la lectura, del llibre i de les biblioteques constitueix el règim jurídic especial de les activitats relacionades amb el llibre, en la seva doble dimensió d'element cultural i de bé econòmic en el mercat, i proporciona també un marc comú a les

biblioteques i al foment de la lectura atenent tots els sectors, que es desenvolupen des de l'activitat creadora fins al destinatari final, el lector, exclusivament en el marc de les competències que corresponen a l'Estat.

La Llei es divideix en sis capítols, el primer relatiu a les disposicions generals, el segon a la promoció de la lectura, el tercer a la promoció dels autors i de la indústria del llibre, el quart al règim jurídic del llibre, el cinquè dedicat a les biblioteques, i el sisè al règim sancionador.

II

El capítol primer, denominat disposicions generals, consta de dos articles. El primer es refereix a l'objecte i l'àmbit d'aplicació d'aquesta norma: la promoció del llibre, el foment de la lectura i de les biblioteques.

L'article segon estableix, per seguretat jurídica, una sèrie de definicions, com són les de llibre, publicació seriatada, editor, distribuïdor, llibreter, consumidor final, biblioteca, biblioteca digital, impressor/productor i publicació periòdica.

III

El capítol segon, promoció de la lectura, entén la lectura com una eina bàsica per a l'aprenentatge continu, i subratlla l'interès general de la lectura en la vida quotidiana de la societat, així com reconeix també aportacions estètiques del llibre en els seus continguts gràfics i plàstics, perquè siguin promocionades com a valors culturals. Per això, preveu plans de foment de la lectura i activitats de promoció d'aquesta, la potenciació dels serveis i les dotacions bibliogràfiques, la cooperació de les administracions públiques amb empreses, associacions i fundacions en iniciatives de foment de la lectura, la utilització d'instruments d'anàlisi i l'avaluació de totes aquestes activitats.

IV

En el capítol tercer, promoció dels autors i de la indústria del llibre i publicacions afins, es recullen, d'una banda, les campanyes de promoció dels autors espanyols, l'existència d'un sistema de premis nacionals per als àmbits literaris, científics i tècnics, i de l'altra, els programes de suport a la indústria del llibre, la col·laboració amb el sector en el foment de les tecnologies aplicades a la gestió, l'intercanvi d'informació i la formació, així com la participació institucional en les fires nacionals i internacionals relacionades amb el llibre i, en particular, el foment de la venda de drets d'autors de text i il·lustració, i el foment de les empreses privades en aquestes. Com a òrgan de suport la Llei preveu, a la disposició addicional segona, la creació de l'Observatori de la Lectura i del Llibre.

V

El capítol quart, règim jurídic del llibre, regula el preu fix dels llibres, i recull el seu règim jurídic, les exclusions i excepcions. Quant als llibres de text, s'exclouen del sistema de preu fix i es modifica el règim que estableix el Reial decret llei 6/2000, de 23 de juny. També s'incorporen les definicions de la numeració internacional de llibres i publicacions seriatades.

VI

El capítol cinquè està dedicat a les biblioteques. Incorpora els principis, valors i normes que tenen més consens entre els professionals de les biblioteques i les organitzacions internacionals relacionades amb aquestes. Igualment, i a causa de l'impacte de les tecnologies de la informació i la comunicació en l'activitat bibliotecària, es preveu la seva utilització en els aspectes de l'esmentada

activitat en els quals el seu ús es considera d'especial importància.

D'altra banda, es delimiten els interessos i les finalitats que són propis de l'Administració General de l'Estat en matèria de biblioteques. Així mateix, s'esmenten els mitjans i es defineixen les estructures fonamentals per a la consecució d'aquests fins i interessos. Mereix una especial menció el Sistema Espanyol de Biblioteques, en el qual primen les relacions voluntàries de cooperació entre les diferents administracions.

Espanya té un ric patrimoni que expressa tant la varietat de les seves manifestacions culturals i lingüístiques, com la seva confluència en la història. Difondre en línia aquest patrimoni, a través de biblioteques digitals, amb el suport de les noves tecnologies, permet que els ciutadans accedeixin amb més facilitat al material cultural, contribuint d'aquesta manera a la societat del coneixement. D'altra banda, aquest patrimoni digital es pot integrar a la Biblioteca Digital Europea. Aquest projecte s'ha de portar a terme a través de la cooperació entre les diferents administracions públiques i tot tipus d'agents i entitats privades.

VII

El capítol sisè, per tal de donar garantia al que conté aquesta Llei, regula les infraccions i sancions en l'àmbit del preu fix i publicitat en la venda de llibres, respectant les competències autonòmiques i enunciant bàsicament els tipus d'il·lícits que donen lloc a sanció.

En l'elaboració i tramitació d'aquesta Llei han estat consultades les comunitats autònomes i els sectors implicats, i s'han recollit els dictàmens i els informes preceptius.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte i àmbit.*

1. Aquesta Llei té per objecte definir el marc jurídic del llibre, en atenció al seu caràcter de producte cultural, des de la seva creació fins a la seva comercialització, difusió i conservació com a part del patrimoni bibliogràfic espanyol; de les publicacions seriatades, del foment de la lectura, de les biblioteques i, especialment, de la cooperació bibliotecària.

2. Aquesta Llei és d'aplicació al llibre, quant a la seva edició i comercialització en qualsevol tipus de suport susceptible de lectura i a les publicacions seriatades. També és aplicable al foment de la lectura i de l'hàbit lector i a les biblioteques, d'acord amb el marc competencial establert a la Constitució i als respectius estatuts d'autonomia.

3. En aquesta Llei s'entén que qualsevol referència al llibre i la seva comercialització, la lectura i les biblioteques, té com a objecte el llibre en castellà o en qualsevol de les llengües oficials en les respectives comunitats autònomes.

Article 2. *Definicions.*

Als efectes d'aquesta Llei s'entén per:

a) Llibre: obra científica, artística, literària o de qualsevol altra índole que constitueix una publicació unitària en un o diversos volums i que pot aparèixer impresa o en qualsevol altre suport susceptible de lectura.

S'entenen inclosos en la definició de llibre, als efectes d'aquesta Llei, els llibres electrònics i els llibres que es publiquin o es difonguin per Internet o en un altre suport que pugui aparèixer en el futur, els materials complementaris de caràcter imprès, visual, audiovisual o sonor que

siguin editats conjuntament amb el llibre i que participin del seu caràcter unitari, així com qualsevol altra manifestació editorial.

b) Publicació seriada: qualsevol obra científica, literària o de qualsevol índole que apareix o es comunica de manera continuada, editada en una successió de fascicles o parts separades, que porta normalment una numeració i que no té una durada predeterminada.

c) Editor: persona natural o jurídica que, per compte propi, tria o concep obres literàries, científiques i, en general, de qualsevol temàtica i realitza o encarrega els processos industrials per a la seva transformació en llibre, sigui quin sigui el seu suport, amb la finalitat de la seva publicació i difusió o comunicació.

d) Distribuïdor: persona natural o jurídica que realitza serveis comercials i que serveix d'enllaç entre editors i llibreters, per situar i reposar llibres en el punt de venda i facilitar-ne la difusió.

e) Llibreter: persona natural o jurídica que es dedica, exclusivament o principalment, a la venda de llibres al client final des d'establiments mercantils de lliure accés al públic o per qualsevol procediment de venda a distància.

f) Consumidor final: persona natural o jurídica que, sense assumir obligacions subsegüents de compra o determinats pagaments de quota, adquireix els llibres per al seu propi ús o els transmet a una persona diferent sense que hi hagi una operació comercial o qualsevol altra operació a títol oneros.

g) Biblioteca: sense perjudici del que preveu l'article 59.2 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol i de la corresponent legislació autonòmica, s'entén per biblioteca l'estructura organitzativa que, mitjançant els processos i serveis tècnicament apropiats, té com a missió facilitar l'accés en igualtat d'oportunitats de tota la ciutadania a documents publicats o difosos en qualsevol suport.

h) Biblioteques digitals: són col·leccions organitzades de continguts digitals que es posen a disposició del públic. Poden contenir materials digitalitzats, com ara exemplars digitals de llibres o altre material documental procedent de biblioteques, arxius i museus, o basar-se en informació produïda directament en format digital.

i) Impressor/productor de llibre: persona natural o jurídica que, comptant amb les instal·lacions i els mitjans tècnics necessaris, es dedica, exclusivament o principalment, a la realització i impressió de llibres en paper o en qualsevol altre suport susceptible de lectura, així com dels materials complementaris de caràcter imprès, virtual, audiovisual o sonor que s'editin conjuntament amb el llibre i que participin del seu caràcter unitari.

j) Publicació periòdica: qualsevol publicació que apareix o es comunica de manera continuada amb una periodicitat establerta, de caràcter cultural o científic.

CAPÍTOL II

Promoció de la lectura

Article 3. Promoció de la lectura.

1. El Govern ha d'aprovar i desenvolupar plans de foment de la lectura, que han de ser elaborats, avaluats i actualitzats periòdicament pel Ministeri de Cultura i que han d'anar acompanyats de la dotació pressupostària adequada.

Aquests plans han de garantir la continuïtat en el temps de les polítiques de promoció de la lectura per a la consolidació dels hàbits lectors.

2. Sense perjudici del que preveu l'apartat anterior, el Govern ha de garantir la col·laboració interministerial, singularment entre les administracions responsables de Cultura i Educació en les activitats de promoció de la lec-

tura. Els plans proposats pel Govern han d'establir objectius genèrics i han de ser consensuats amb les comunitats autònomes. Així mateix han de promoure la col·laboració amb les entitats locals i altres institucions i entitats tant públiques com privades.

3. Les biblioteques, molt especialment les públiques, les escolars i les universitàries, tenen un paper insubstituïble en el desenvolupament, manteniment i millora dels hàbits de lectura, en la mesura que garanteixen, en condicions d'igualtat d'oportunitats, l'accés de tots els ciutadans al pensament i la cultura. A aquest efecte el Govern ha de donar suport i incentivar l'obertura de les biblioteques escolars a la comunitat de ciutadans del seu entorn, i la seva incorporació a les noves tecnologies. Per fer-ho ha de promoure per a això acords amb les administracions autonòmiques i locals corresponents.

Article 4. Plans de foment de la lectura.

1. Els plans de foment de la lectura han de considerar la lectura com una eina bàsica per a l'exercici del dret a l'educació i a la cultura, en el marc de la societat de la informació, i han de subratllar l'interès general de la lectura en la vida quotidiana de la societat, mitjançant el foment de l'hàbit lector. Els plans de foment de la lectura han de tenir especial consideració amb la població infantil i juvenil i amb els sectors més desfavorits socialment, amb especial atenció a les persones amb discapacitat, així com amb l'aprenentatge continu dels ciutadans de qualsevol edat.

2. Els plans han de prestar especial atenció a la potenciació dels serveis i a les dotacions bibliogràfiques de les biblioteques amb l'objectiu de facilitar l'accés a la informació i crear les condicions favorables per a la formació i el desenvolupament de lectors.

3. Entre les accions que els plans compreguin s'han d'incloure, en cooperació amb les altres administracions públiques competents, la creació i utilització d'instruments d'anàlisi per conèixer la realitat de la lectura i la situació de les biblioteques.

4. Els plans s'han de nodrir tant de les aportacions de l'Estat, com de les que resultin d'acords i convenis de cooperació amb altres administracions i institucions públiques i privades.

5. En el mateix pla s'han d'incloure les previsions de mesures d'avaluació i seguiment que permetin valorar els èxits assolits i introduir-hi les millores oportunes.

6. El Govern ha de promoure l'especial compromís dels mitjans de comunicació, especialment els mitjans públics audiovisuals, amb el foment de l'hàbit lector; ha de promoure aquest mateix compromís amb els mitjans de titularitat autonòmica i incentivar la col·laboració amb els mitjans audiovisuals privats.

CAPÍTOL III

Promoció dels autors i de la indústria del llibre

Article 5. Promoció dels autors.

1. El Ministeri de Cultura ha de desenvolupar, amb la participació i col·laboració de les comunitats autònomes, campanyes de promoció dels autors que s'expressin en castellà o en qualsevol de les llengües oficials de les comunitats autònomes. Així mateix, ha de col·laborar amb les comunitats autònomes en les polítiques de promoció literària.

2. L'Administració General de l'Estat ha de mantenir un sistema de premis a favor dels autors dels principals àmbits de l'activitat literària, cultural, científica i tècnica. Els poders públics poden establir altres mesures de suport als autors.

3. En les campanyes de promoció dels autors s'ha de donar especial importància al reconeixement de la seva tasca creadora, i la de tots aquells que, amb les seves traduccions, han permès l'accés a obres escrites en altres llengües, així com el respecte i la protecció dels seus drets de propietat intel·lectual.

Article 6.

El Ministeri de Cultura, en col·laboració amb institucions culturals, ha de promoure la projecció internacional de les llengües espanyoles, amb especial atenció a l'espai iberoamericà del llibre en espanyol.

Des del Ministeri de Cultura s'ha de prestar especial atenció a les commemoracions dels autors espanyols que s'expressin en castellà o en qualsevol de les llengües cooficials de les comunitats autònomes.

Article 7. *Promoció de la indústria editorial i del comerç del llibre.*

1. L'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics han d'establir programes de suport a la indústria i al comerç del llibre per garantir la pluralitat i diversitat cultural i facilitar l'accés a la lectura en consideració als valors culturals que el llibre representa i a la seva importància industrial i econòmica. Aquests programes han de tenir en compte les llibreries no només com a llocs de venda de llibres, sinó també en la qualitat d'agents culturals.

2. L'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics han de col·laborar amb les associacions de professionals del sector del llibre espanyol en totes les activitats relacionades amb el foment de l'hàbit lector i de la difusió del llibre, en aquelles que propiciïn una millor organització professional i en el desenvolupament de serveis que puguin repercutir en benefici dels lectors o del comerç del llibre, així com en el foment de les tecnologies aplicades a la gestió, els intercanvis d'informació i la formació. Aquesta activitat s'ha de dur a terme en col·laboració i cooperació amb les comunitats autònomes quan afecti entitats o activitats que es realitzin en el seu territori.

Així mateix, les administracions públiques en col·laboració amb la indústria del llibre han de promoure la gestió sostenible de les produccions editorials mitjançant la promoció de sistemes de certificació que garanteixin la procedència forestal ambientalment responsable.

3. L'Administració General de l'Estat, de les comunitats autònomes i els seus organismes públics han de contribuir a l'expansió internacional de la indústria del llibre espanyol. En particular poden participar en les principals fires nacionals i internacionals relacionades amb el llibre i fomentar l'assistència de les empreses espanyoles del sector del llibre a aquestes fires a l'exterior i l'obertura de nous mercats.

4. Per al que disposen els apartats anteriors les administracions públiques poden articular fórmules de col·laboració i cooperació.

CAPÍTOL IV

Règim jurídic del llibre

Article 8. *Número internacional de llibres i publicacions seriades.*

1. L'International Standard Book Number, número ISBN, és el número creat internacionalment per dotar cada llibre d'un codi numèric que l'identifiqui, i que permet coordinar i normalitzar la identificació de qualsevol

llibre per localitzar-ho i facilitar-ne la circulació en el mercat, estimulant la cooperació dels proveïdors i usuaris de la informació bibliogràfica que constitueix el seu objecte fonamental.

2. En aplicació de les recomanacions i orientacions internacionals aprovades per l'Agència Internacional de l'ISBN, el Ministeri de Cultura és l'òrgan encarregat de desenvolupar el sistema de l'ISBN al nostre país, d'acord amb els requisits que s'estableixin per reglament i sense perjudici de les competències que hagin assumit les comunitats autònomes.

3. L'International Standard Serial Number, número ISSN, és el número internacional normalitzat de publicacions seriades. A Espanya la seva gestió correspon a la Biblioteca Nacional sense perjudici de les competències que hagin assumit les comunitats autònomes.

4. El que disposen els apartats precedents s'entén, sempre, salvaguardant la competència que en aquesta matèria reservin als governs autonòmics els seus estatuts respectius.

Article 9. *El preu fix.*

1. Qualsevol persona que edita, importa o reimporta llibres està obligada a establir un preu fix de venda al públic o de transacció al consumidor final dels llibres que s'editin, s'importin o es reimportin, tot això amb independència del lloc en què es realitzi la venda o del procediment o operador econòmic a través del qual s'efectua la transacció.

Amb la finalitat de garantir una adequada informació l'editor o importador també està obligat a indicar en els llibres que edita o importa el preu fix.

2. En el cas d'importació, el preu el fixa el primer importador i ha de ser respectat pels posteriors, excepte en els supòsits que preveu l'article següent.

3. El preu de venda al públic pot oscil·lar entre el 95 per 100 i el 100 per 100 del preu fix.

4. Quan el llibre es posi a disposició del públic formant una unitat o conjuntament amb discos, bandes magnètiques, cassetes, pel·lícules, fotografies, diapositives, microformes o qualsevol altre element i constitueixi una oferta editorial, el preu fix s'ha de determinar per a la totalitat dels elements que integren l'oferta.

5. L'editor pot establir un preu fix diferent per a la venda de col·leccions completes, inferior al resultant de la suma de cadascun dels títols que componen la col·lecció.

6. En els casos de venda a terminis o a crèdit es poden establir preus diferents d'acord amb el respectiu sistema de venda.

7. El llibreter o qualsevol altre operador econòmic, inclosos els majoristes, sigui quina sigui la seva naturalesa jurídica, quan realitzi transaccions al detall està obligat a respectar el preu fixat per l'editor.

8. Sense perjudici del que disposa la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'ordenació del comerç detallista, els establiments comercials que es dediquin a la venda al detall no poden utilitzar els llibres com a reclam comercial per a la venda de productes de naturalesa diferent.

Article 10. *Exclusions al preu fix.*

1. No estan sotmesos al règim del preu fix els supòsits següents:

a) els llibres de bibliòfil, entenen com a tals els editats en un nombre limitat per a un públic restringit, numerats correlativament i d'alta qualitat formal.

b) els llibres artístics, entenen com a tals els editats totalment o parcialment mitjançant mètodes d'artesania per a la reproducció d'obres artístiques, els que incloguin il·lustracions executades de manera directa o manual o

aquells en què s'hagin utilitzat enquadernacions d'artesanaria.

c) els llibres antics o d'edicions exhaurides.
 d) els llibres usats.
 e) les subscripcions en fase de prepublicació.
 f) els exemplars de les edicions especials destinades a institucions o entitats o a la seva distribució com a element promocional, sempre que exhibeixin clarament l'esmentada especificació. En el cas de la seva comercialització, aquestes edicions només poden ser objecte de venda als membres de les institucions o entitats a les quals van destinats i al preu fixat per l'editor d'aquelles. Les institucions o entitats culturals de base associativa que actuïn com a editors poden fixar lliurement un preu especial per als exemplars destinats als seus membres o associats, i aquesta especificació ha de figurar clarament en els esmentats exemplars. La resta de l'edició queda sotmesa al règim general de preu fix de venda al públic que estableix aquesta Llei.

g) els llibres de text i el material didàctic complementari editats principalment per al desenvolupament i l'aplicació dels currículums corresponents a l'educació primària i a l'educació secundària obligatòria. Entre els materials didàctics a què es refereix aquest apartat queden compresos tant els materials complementaris per a ús de l'alumne com els de suport per al docent. Aquests materials poden ser impresos o utilitzar un altre tipus de suport. No tenen el caràcter de material didàctic complementari, als efectes del que disposa el present apartat, els que no desenvolupin específicament el currículum d'una matèria, encara que serveixin de complement o ajuda didàctica, com ara diccionaris, atles, llibres de lectures, mitjans audiovisuals o instrumental científic.

h) els llibres descatalogats. S'entén que un llibre ha estat descatalogat per l'editor quan no aparegui en el seu últim catàleg o ho comuniqui per escrit als seus canals de distribució i venda i a l'Agència Espanyola de l'ISBN o les agències autonòmiques d'ISBN corresponents. L'oferta i exposició d'aquests llibres s'ha de fer separatament i suficientment indicada de la dels llibres subjectes a preu fix.

i) el llibreter o detallista pot aplicar preus inferiors al de venda al públic als llibres editats o importats transcorreguts dos anys des de l'última edició sempre que hagin estat oferts per aquests durant un període mínim de sis mesos. L'oferta i exposició d'aquests llibres s'ha de fer separatament i suficientment indicada de la dels llibres subjectes a preu fix.

2. Als efectes del que disposen les lletres h) i i) de l'apartat anterior, l'editor ha de donar compliment, si s'escau, al que estableix l'article 67 del Text refós de la Llei de propietat intel·lectual aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril.

Article 11. *Excepcions al preu fix.*

1. Sense perjudici del que estableix l'article 9 d'aquesta Llei, es poden aplicar preus inferiors al de venda al públic en els casos següents:

a) El dia del llibre i fires del llibre, congressos o exposicions del llibre, sempre que així ho determinin les seves entitats organitzadores, quan aquestes pertanyin als sectors de l'edició i comercialització del llibre, un descompte de fins a un màxim del 10 per cent del preu fix.

b) Quan el consumidor final sigui biblioteques, arxius, museus, centres escolars, universitats o institucions o centres el fi fundacional dels quals sigui científic o de recerca, un descompte de fins al 15 per cent del preu fix.

c) Mitjançant acord entre editors, distribuïdors i llibreters, es pot establir una oferta anual de preus per a

fons específics, períodes concrets i delimitats en el temps.

2. El que disposa aquest article respecte als descomptes dels llibres s'entén sense perjudici del que estableix l'article 14 de la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'ordenació del comerç detallista.

CAPÍTOL V

Les biblioteques

Article 12. *Missió, principis i valors de les biblioteques.*

1. Les administracions públiques, en l'àmbit de les seves competències respectives, han de garantir l'accés dels ciutadans a les biblioteques amb la finalitat de promoure la difusió del pensament i la cultura per contribuir a la transformació de la informació en coneixement, i al desenvolupament cultural i la recerca. Així mateix, les biblioteques han de contribuir a la promoció de les tecnologies de la informació i les comunicacions, procurar de manera activa el seu millor coneixement i maneig, i fomentar-ne l'ús per part de tots els ciutadans.

2. Els principis i valors de les biblioteques són:

a) La llibertat intel·lectual, l'accés a la informació i el respecte als drets de la propietat intel·lectual;

b) La igualtat perquè tots els usuaris accedeixin als materials, instal·lacions i serveis de la biblioteca, sense discriminació per raó d'origen, ètnia, religió, ideologia, gènere o orientació sexual, edat, discapacitat, recursos econòmics o qualsevol altra circumstància personal o social;

c) La pluralitat, en virtut de la qual s'ha d'adquirir, preservar i fer accessible la màxima varietat possible de documents que reflecteixin la diversitat de la societat i la seva riquesa lingüística i iconogràfica;

d) El respecte al dret de cada usuari a la privacitat i la confidencialitat de la informació que busca o rep, així com dels recursos que consulta, agafa en préstec, adquireix o transmet, protegint les seves dades personals en els termes que estableixen les lleis.

3. El que preveuen els apartats anteriors s'entén sense perjudici del que disposin les comunitats autònomes, en matèria de biblioteques, i pel que disposi la legislació en matèria educativa per a les biblioteques escolars.

Article 13. *Biblioteques públiques.*

Sense perjudici de les competències de les comunitats autònomes i de les entitats locals, l'Administració General de l'Estat en relació amb les biblioteques de la seva titularitat i en les seves relacions en matèria bibliotecària amb la resta d'administracions públiques, es regeix pels següents principis i criteris en tot el que es refereix a les biblioteques públiques:

1. Les biblioteques públiques són el mitjà pel qual els poders públics possibiliten l'exercici efectiu del dret de tots els ciutadans per accedir a la informació, l'educació i la cultura en el context de la Societat de la Informació i el Coneixement.

2. Es consideren biblioteques públiques les biblioteques que, sostingudes per organismes públics o privats, s'ofereixen obertes a tots els ciutadans, sense discriminació per cap circumstància personal o social, a través d'una col·lecció de documents publicats o difosos de caràcter general. Les comunitats autònomes han de regular la forma en què han de ser reconegudes com a tals les biblioteques públiques de titularitat privada.

3. El servei de biblioteca pública ha de poder ser utilitzat per qualsevol ciutadà independentment del seu lloc d'origen o residència i ser atès per personal especialitzat i amb horari de servei adequat a les necessitats dels ciutadans d'acord amb el que preveu la legislació de règim local. Les comunitats autònomes han de regular la forma com s'ha de proveir, amb el concurs de les administracions locals, la prestació de serveis de biblioteca pública.

4. Es consideren serveis bàsics de qualsevol biblioteca pública els següents:

- a) Consulta en sala de les publicacions que integrin el seu fons.
- b) Préstec individual i col·lectiu.
- c) Informació i orientació per a l'ús de la biblioteca i la satisfacció de les necessitats informatives dels ciutadans.
- d) Accés a la informació digital a través d'Internet o les xarxes anàlogues que es poden desenvolupar, així com la formació per al seu millor maneig.

5. Els ciutadans han d'accedir als serveis bàsics de les biblioteques públiques de manera lliure i gratuïta.

Article 14. *El Sistema Espanyol de Biblioteques.*

1. El Sistema Espanyol de Biblioteques que preveu la Llei 16/1985, de 25 de juny, comprèn el conjunt d'òrgans, centres i mitjans que, mitjançant relacions de cooperació i coordinació, actuen conjuntament amb la finalitat de desenvolupar els serveis bibliotecaris.

2. Formen part del Sistema Espanyol de Biblioteques:

- a) El Ministeri de Cultura, la Biblioteca Nacional i la resta de les biblioteques de titularitat estatal.
- b) El Consell de Cooperació Bibliotecària.
- c) Els sistemes bibliotecaris autonòmics, provincials i locals, i de tot tipus d'entitats privades en funció de les relacions de cooperació basades en el principi de voluntarietat que s'estableixi, i sense perjudici de l'aplicació de la seva respectiva normativa.

3. En el marc del Sistema Espanyol de Biblioteques, cada Administració en l'àmbit de les seves competències ha de promoure un desenvolupament equilibrat, coherent, progressiu, innovador i constant del conjunt de biblioteques, sistemes, xarxes i consorcis existents a Espanya i fomentar la igualtat en l'accés a un servei públic de biblioteca de qualitat en el conjunt de l'Estat perquè no es produeixin desigualtats entre els ciutadans de les seves diferents zones o dels municipis amb menor índex de població. Per a la consecució d'aquestes finalitats, el Ministeri de Cultura, en cooperació amb les comunitats autònomes, ha de desenvolupar, entre altres, les funcions següents:

- a) La creació, la dotació i el foment de les biblioteques, d'acord amb la normativa vigent, prèvia consulta o, si s'escau, previ acord amb la comunitat autònoma corresponent.
- b) La proposta i l'impuls de tot tipus d'iniciatives i projectes bibliotecaris.
- c) La conservació i la difusió del patrimoni bibliogràfic i és el responsable de l'elaboració del Catàleg Col·lectiu del Patrimoni Bibliogràfic.
- d) La normalització i coordinació de l'actuació de les biblioteques i unitats relacionades amb aquestes que siguin de titularitat de l'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics. S'han d'establir per reglament els mecanismes de la normalització. A més, les biblioteques públiques de l'Estat gestionades per les comunitats autònomes han de mantenir vincles de relació amb la resta de les biblioteques públiques de l'Estat en règim de cooperació mútua.

e) La promoció de la formació permanent del personal de les biblioteques amb mitjans adequats i suficients i fomentar l'intercanvi de bibliotecaris mitjançant el desenvolupament de programes nacionals i internacionals amb la cooperació de les comunitats autònomes.

f) L'impuls de la investigació científica i el desenvolupament i innovació tecnològica dins l'àmbit bibliotecari, així com la realització de projectes d'investigació en cooperació amb altres institucions científiques i culturals, en cooperació amb les comunitats autònomes. Les biblioteques poden ser centres promotors de projectes d'investigació i els bibliotecaris es poden presentar com a personal investigador a convocatòries nacionals i internacionals.

4. El Ministeri de Cultura, sense perjudici de les competències de les comunitats autònomes, i d'acord amb les pautes i recomanacions de la Unió Europea i de les organitzacions internacionals en la matèria, ha de promoure la creació de biblioteques digitals d'acord amb els criteris següents:

- a) L'accessibilitat en línia, com a condició prèvia per optimitzar els beneficis que poden extreure de la informació els ciutadans, els investigadors i les empreses,
- b) La digitalització de col·leccions analògiques per ampliar el seu ús a la societat de la informació i
- c) La preservació i emmagatzematge per garantir que les generacions futures puguin accedir al material digital i evitar la pèrdua de continguts preciosos.

5. La participació del Ministeri de Cultura en els sistemes bibliotecaris autonòmics està delimitada pel que estableixen els respectius convenis o acords que, amb aquesta finalitat, se subscriu amb les comunitats autònomes.

6. Les biblioteques integrades en el Sistema Espanyol de Biblioteques han de ser necessàriament accessibles per a les persones amb discapacitat. Les de nova creació, ho han de ser des de la seva posada en funcionament; les que ja hi hagi, i que no reuneixin els requisits d'accessibilitat, s'han de condicionar d'acord amb les disposicions i els terminis que estableix la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'igualtat d'oportunitats, no discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat.

Article 15. *La cooperació bibliotecària.*

1. La cooperació bibliotecària comprèn els vincles que, amb caràcter voluntari, s'estableixen entre les biblioteques i els sistemes bibliotecaris dependents de les diferents administracions públiques i de tot tipus d'entitats privades per intercanviar informació, idees, serveis, coneixements especialitzats i mitjans amb la finalitat d'optimitzar els recursos i desenvolupar els serveis bibliotecaris. L'Administració General de l'Estat, en col·laboració amb la resta de les administracions públiques i tot tipus d'entitats privades, ha de promoure i impulsar la cooperació bibliotecària mitjançant l'establiment de plans específics que s'han d'avaluar i actualitzar periòdicament.

2. El Consell de Cooperació Bibliotecària és l'òrgan col·legiat de composició interadministrativa que canalitza la cooperació bibliotecària entre les administracions públiques. La seva composició, que s'ha de desplegar per reglament, en el termini màxim d'un any, s'ha de consensuar amb les comunitats autònomes i ha d'incloure, com a mínim, representants de l'Administració General de l'Estat, de les comunitats autònomes, de les entitats locals i del Consell d'Universitats. Així mateix, hi ha d'haver una representació de les societats professionals de bibliotecaris, amb dret a veu però sense vot.

3. Sense perjudici de les competències que corresponguin a les altres administracions públiques, el Minis-

teri de Cultura ha de promoure i fomentar la cooperació internacional garantint la presència espanyola en organismes internacionals i a través de la participació en projectes amb els organismes responsables de les biblioteques en cada país i amb les mateixes biblioteques, especialment a l'àrea europea i iberoamericana.

4. Correspon al Consell de Cooperació Bibliotecària, com a mínim, l'elaboració de plans específics per afavorir i promoure el desenvolupament i la millora de les condicions de les biblioteques i els seus serveis, que s'han d'avaluar i actualitzar periòdicament. Entre altres objectius, aquests plans han de promoure la prestació de serveis bàsics, la incorporació de la diversitat lingüística de l'Estat espanyol, l'adopció d'estàndards i indicadors que facilitin un servei públic de qualitat i impulsar programes de formació permanent del personal de biblioteques.

CAPÍTOL VI

Règim sancionador

Article 16. *La potestat sancionadora.*

La potestat sancionadora que regula aquesta Llei s'exerceix, en tot el que no s'hi preveu, de conformitat amb el que disposa la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. El seu exercici correspon als òrgans competents de les comunitats autònomes que la tinguin atribuïda per raó de la matèria.

Quan s'iniciï un expedient sancionador per infracció greu, l'òrgan que l'hagi ordenat l'ha de traslladar als òrgans competents que corresponguin en matèria de contractació de les administracions públiques i en matèria de subvencions atorgades per aquestes, per si de cas els fets, si s'escau, poden ser constitutius de prohibició o limitació a la facultat de contractar o de rebre subvencions, d'acord amb la normativa que li sigui aplicable.

Article 17. *Infraccions i sancions en l'àmbit del preu fix i publicitat en la venda de llibres i per discriminació per raó de discapacitat.*

1. Es consideren infraccions lleus, sense perjudici del que disposin les comunitats autònomes, almenys, les següents:

a) La falta d'indicació del preu de venda en cada exemplar d'una edició, corresponent a un llibre, de conformitat amb el que preveu l'article 9 d'aquesta Llei.

b) L'oferta o la venda d'un exemplar d'un llibre al públic a un preu diferent al fixat d'acord amb el que disposa el capítol IV d'aquesta Llei.

c) L'obstrucció de la funció inspectora.

2. Es consideren infraccions greus, sense perjudici del que disposin les comunitats autònomes, com a mínim, les següents:

a) La venda de més d'un exemplar d'un llibre al públic a un preu diferent al fixat d'acord amb el que disposa el capítol IV d'aquesta Llei

b) La utilització del llibre com a reclam comercial per a la venda de productes d'una naturalesa diferent en una campanya publicitària, de conformitat amb el que disposa l'article 9.8.

c) L'obstrucció greu de la funció inspectora.

d) La discriminació, per raó de discapacitat, que impedeixi tant als usuaris com als mateixos professionals de les biblioteques accedir als materials, instal·lacions i serveis de la biblioteca en igualtat de condicions amb la resta dels ciutadans.

3. Per la comissió de les infraccions lleus recollides en aquest article, s'imposen, com a mínim, les sancions següents:

a) Multa de 1.000 a 10.000 euros.

b) Les infraccions lleus, en funció de les seves circumstàncies, poden comportar una amonestació privada.

4. Per la comissió de les infraccions greus recollides en aquest article s'imposen, com a mínim, les sancions següents:

a) Multa de 10.001 a 100.000 euros.

b) Les infraccions greus, en funció de les seves circumstàncies, poden comportar amonestació pública, amb publicació en el diari oficial de la comunitat autònoma corresponent i en dos diaris de difusió autonòmica, una vegada que la resolució sancionadora tingui caràcter ferm, a costa del sancionat.

5. Les responsabilitats administratives per l'incompliment de les obligacions establertes en el present capítol s'entenen sense perjudici de les accions legals que es puguin exercir a l'empara de la legislació específica de competència deslleial, per als casos de l'obtenció dels avantatges competitiu adquirits mitjançant la infracció d'una norma jurídica.

Disposició addicional primera. *Dipòsit legal.*

El dipòsit legal té com a missió fonamental la preservació de la cultura, fent possible que qualsevol persona pugui accedir al patrimoni cultural, intel·lectual i bibliogràfic, així com coadjuvar a la protecció dels drets d'autor en l'àmbit de la propietat intel·lectual. L'observança de l'obligació de constituir el dipòsit legal és una condició imprescindible per garantir el dret d'accés a la informació de tots els ciutadans, i s'ha de realitzar en els termes que estableix la normativa que resulti d'aplicació; per aquesta raó el Govern, en el termini màxim d'un any, ha de remetre un projecte de llei per adaptar la normativa vigent a la realitat de l'Estat de les autonomies, a l'aparició de nous suports i als canvis produïts en el sector editorial.

Disposició addicional segona. *L'Observatori de la Lectura i del Llibre.*

L'Observatori de la Lectura i del Llibre, que depèn del Ministeri de Cultura, amb el caràcter d'òrgan col·legiat, té com a objectiu l'anàlisi permanent de la situació del llibre, la lectura i les biblioteques. També li correspon promoure la col·laboració institucional, especialment amb observatoris o òrgans de funcions similars que hi hagi a les administracions autonòmiques i locals, l'assessorament, l'elaboració d'informes, estudis i propostes d'actuació en matèria de lectura, del llibre i de les biblioteques. La seva composició, competències i funcionament es regulen reglamentàriament, assegurant la presència en aquest òrgan de tots els sectors compromesos i afectats per aquesta Llei.

Disposició addicional tercera. *De l'accés a la lectura, al llibre i a les biblioteques de les persones amb discapacitat.*

1. Les administracions públiques, en l'àmbit de les seves respectives competències, han de promoure l'accés de les persones amb discapacitat a la lectura, al llibre i a les biblioteques, i vetllar per un ús regular, normalitzat i sense discriminacions d'aquest tipus de serveis, béns i productes culturals.

2. Els plans de foment de la lectura i els programes de suport a la indústria del llibre han de tenir en compte

les necessitats particulars de les persones amb discapacitat, especialment en la promoció, difusió i normalització de formats i mètodes accessibles, com els suports en alfabet braille, els suports sonors, els suports digitals o els sistemes de lectura fàcil.

3. Als fins establerts als apartats anteriors, el Ministeri de Cultura i les altres administracions públiques han de subscriure convenis de col·laboració amb les entitats d'iniciativa social, sense ànim de lucre, del sector de la discapacitat.

Disposició addicional quarta. *Publicacions oficials de l'Administració General de l'Estat.*

En el cas dels llibres publicats per l'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics, i sense perjudici del que estableix l'article 9 d'aquesta Llei, és aplicable el que disposa el Reial decret 118/2001, de 9 de febrer, d'ordenació de publicacions oficials i la seva normativa de desplegament.

Disposició transitòria única. *Vigència temporal de determinades normes.*

Mantenen la vigència, mentre no s'adopti la normativa corresponent de desplegament:

a) Pel que fa al dipòsit legal, l'Ordre del Ministeri d'Educació i Ciència de 30 d'octubre de 1971 i l'Ordre del Ministeri d'Educació i Ciència de 20 de febrer de 1973.

b) El Decret 2984/1972, de 2 novembre, pel qual s'estableix l'obligació de consignar a tota mena de llibres i fullets el número ISBN.

c) L'Ordre de 25 març de 1987, per la qual es regula l'Agència Espanyola de l'ISBN (Sistema Internacional de Numeració de Llibres).

d) El Reial decret 582/1989, de 19 de maig, pel qual s'aprova el Reglament de biblioteques públiques de l'Estat i del Sistema Espanyol de Biblioteques.

e) Els articles 6 i 7 del Reial decret 484/1990, de 30 de març, de preu de venda al públic de llibres.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

1. Queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior en el que contradiguin o s'oposin al que disposa aquesta Llei.

2. Queden derogades expressament les disposicions següents:

a) La Llei 9/1975, de 12 de març, del llibre, llevat de les seccions tercera i quarta del seu capítol III.

b) L'article 38 del Reial decret llei 6/2000, de 23 de juny, de mesures urgents d'intensificació de la competència en mercats de béns i serveis.

c) El Reial decret 484/1990, de 30 de març, de preu de venda al públic de llibres, amb l'excepció dels articles 6 i 7, que mantenen la seva vigència mentre no s'adopti la corresponent normativa de desplegament.

Disposició final primera. *Modificacions de la Llei de propietat intel·lectual.*

El text refós de la Llei de propietat intel·lectual, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, es modifica en els termes següents:

U. L'apartat 4 de l'article 19 queda redactat en els termes següents:

Article 19. *Distribució.*

«4. S'entén per préstec la posada a disposició d'originals i còpies d'una obra per al seu ús per un temps limitat sense benefici econòmic o comercial

directe ni indirecte, sempre que el préstec es porti a terme a través d'establiments accessibles al públic.

S'entén que no hi ha benefici econòmic o comercial directe ni indirecte quan el préstec efectuat per un establiment accessible al públic doni lloc al pagament d'una quantitat que no excedeixi el que sigui necessari per cobrir les despeses de funcionament. Aquesta quantitat no pot incloure totalment o parcialment l'import del dret de remuneració que s'hagi de satisfer als titulars de drets de propietat intel·lectual d'acord amb el que disposa l'apartat segon de l'article 37.»

Dos. L'apartat 2 de l'article 37 queda redactat en els termes següents:

Article 37. *Reproducció, préstec i consulta d'obres mitjançant terminals especialitzats en determinats establiments.*

«2. Així mateix, els museus, arxius, biblioteques, hemeroteques, fonoteques o filmoteques de titularitat pública o que pertanyin a entitats d'interès general de caràcter cultural, científic o educatiu sense ànim de lucre, o a institucions docents integrades en el sistema educatiu espanyol, no requereixen l'autorització dels titulars de drets pels préstecs que realitzin.

Els titulars d'aquests establiments han de remunerar els autors pels préstecs que realitzin de les seves obres en la quantia que es determini mitjançant reial decret. La remuneració s'ha de fer efectiva a través de les entitats de gestió dels drets de propietat intel·lectual.

Queden eximits de l'obligació de remuneració els establiments de titularitat pública que prestin servei en municipis de menys de 5.000 habitants, així com les biblioteques de les institucions docents integrades en el sistema educatiu espanyol.

El Reial decret pel qual s'estableixi la quantia també ha de preveure els mecanismes de col·laboració necessaris entre l'Estat, les comunitats autònomes i les corporacions locals per al compliment de les obligacions de remuneració que afectin establiments de titularitat pública.»

Tres. L'article 132 queda redactat en els termes següents:

«Article 132. *Aplicació subsidiària de les disposicions del llibre I.*

Les disposicions que conté l'article 6.1, a la secció 2a del capítol III, del títol II i al capítol II del títol III, llevat del que estableix el paràgraf segon de l'apartat segon de l'article 37, tots dos del Llibre I d'aquesta Llei, s'apliquen, amb caràcter subsidiari i en el que sigui pertinent, als altres drets de propietat intel·lectual que regula aquest llibre.»

Quatre. S'hi afegix una disposició transitòria dinovena amb la redacció següent:

«El Reial decret a què es refereix l'apartat segon de l'article 37 del Text refós de la Llei de propietat intel·lectual ha de ser promulgat en el termini màxim d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Fins que s'aprovi el Reial decret a què es refereix l'apartat anterior, la quantia de la remuneració és de 0,2 euros per cada exemplar d'obra adquirit amb destí al préstec en els establiments esmentats en aquest apartat.

Així mateix, en aquest període, l'Estat, les comunitats autònomes i les corporacions locals poden acordar els mecanismes de col·laboració necessaris per al compliment de les obligacions de remuneració que afecten establiments de titularitat pública.»

Disposició final segona. *Habilitació competencial.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.2 de la Constitució espanyola, que disposa que, sense perjudici de les competències que poden assumir les comunitats autònomes, l'Estat considera el servei de la cultura com a deure i atribució essencial, i a més pels títols competencials següents:

- a) L'article 8, que es dicta a l'empara de l'article 149.1.10a,
- b) Els articles 9, 10, 11, 16 i 17, que es dicten a l'empara de l'article 149.1.13a,
- c) L'article 13, que es dicta a l'empara de l'article 149.1.28a, i
- d) Les disposicions addicional primera i final primera, que es dicten a l'empara de l'article 149.1.9a de la Constitució espanyola.

Disposició final tercera. *Desplegament i habilitació normativa.*

1. S'autoritza el Govern a dictar totes les disposicions que siguin necessàries per a l'aplicació i el desplegament d'aquesta Llei.

2. Quan raons tècniques o d'oportunitat ho aconsellin, mitjançant real decret es poden actualitzar o modificar les excepcions al preu fix que preveu l'article 11.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 22 de juny de 2007.

JUAN CARLOS R.

La presidenta del Govern en funcions,

MARÍA TERESA FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ

12352 LLEI 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics. («BOE» 150, de 23-6-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

ÍNDIX

Exposició de motius.

Títol preliminar. De l'àmbit d'aplicació i els principis generals.

Títol primer. Drets dels ciutadans a relacionar-se amb les administracions públiques per mitjans electrònics.

Títol segon. Règim jurídic de l'administració electrònica.

Capítol I. De la seu electrònica.

Capítol II. De la identificació i autenticació.

Secció 1a Disposicions comunes.

Secció 2a Identificació dels ciutadans i autenticació de la seva actuació.

Secció 3a Identificació electrònica de les administracions públiques i autenticació de l'exercici de la seva competència.

Secció 4a De la interoperabilitat i de l'acreditació i representació dels ciutadans.

Capítol III. Dels registres, les comunicacions i les notificacions electròniques.

Secció 1a Dels registres.

Secció 2a De les comunicacions i les notificacions electròniques.

Capítol IV. Dels documents i els arxius electrònics.

Títol tercer. De la gestió electrònica dels procediments.

Capítol I. Disposicions comunes.

Capítol II. Utilització de mitjans electrònics en la tramitació del procediment.

Títol quart. Cooperació entre administracions per a l'impuls de l'administració electrònica.

Capítol I. Marc institucional de cooperació en matèria d'administració electrònica.

Capítol II. Cooperació en matèria d'interoperabilitat de sistemes i aplicacions.

Capítol III. Reutilització d'aplicacions i transferència de tecnologies.

Disposició addicional primera. Reunió d'òrgans col·legiats per mitjans electrònics.

Disposició addicional segona. Formació d'empleats públics.

Disposició addicional tercera. Pla de mitjans en l'Administració General de l'Estat.

Disposició addicional quarta. Procediments especials.

Disposició addicional cinquena. Funció estadística.

Disposició addicional sisena. Ús de llengües oficials.

Disposició transitòria única. Règim transitori.

Disposició derogatòria única.

Disposició final primera. Caràcter bàsic de la Llei.

Disposició final segona. Publicació electrònica del «Butlletí Oficial de l'Estat».

Disposició final tercera. Adaptació de les administracions públiques per a l'exercici de drets.

Disposició final quarta. Modificació de la Llei 84/1978, de 28 de desembre, per la qual es regula la taxa per expedició del document nacional d'identitat.

Disposició final cinquena. Modificació de la Llei 16/1979, de 2 d'octubre, sobre taxes de la Prefectura Central de Trànsit.

Disposició final sisena. Habilitació per a la regulació del teletreball a l'Administració General de l'Estat.

Disposició final setena. Desplegament reglamentari de l'article 4 c).

Disposició final vuitena. Desplegament i entrada en vigor de la Llei.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

Determinades edats de la humanitat han rebut la seva denominació de les tècniques que s'hi utilitzaven i avui podríem dir que les tecnologies de la informació i les comunicacions també estan afectant molt profundament la forma i fins i tot el contingut de les relacions dels éssers humans entre si i de les societats en què s'integren. El temps actual –i en tot cas el segle XXI, juntament amb els anys finals del XX– té com un dels seus trets característics la revolució que han suposat les comunicacions electròniques.